

De neus van de hond.

Ach ik hoor jullie lezers denken. Heb je haar weer over het reddingswerk. Ik ga het toch vertellen, hoe fascinerend de neus van de hond is.

Het reukvermogen van een hond is wellicht één van de meest indrukwekkende zintuigen op aarde. De hondenneus is bijna honderd miljoen keer gevoeliger dan de onze: terwijl een mens ongeveer vijf miljoen geurreceptoren heeft, bevat een hondenneus gemiddeld 200 miljoen geurreceptoren.

Met het reddingswerk draait het om de hondenneus. Het is zo ongelooflijk knap wat ze doet en gaaf om Cato aan het werk te zien. Ik geniet volop van Cato, hoe zich steeds verder ontwikkelt in dit fantastische werk.

De zondag is onze trainingsdag, de laatste weken is het slecht weer. Storm Ciara kwam langs, de weken daarna waren ook stormachtig en zeer nat. We gingen op zoek naar een binnen locatie, er moet tenslotte getraind worden. Een mooie gelegenheid om de gebouwen training op te pakken. Ik had een oproep op Facebook gedaan, twee goede reactie's kwamen daarop. Een jachthaven die bed en break-fast kamers heeft en een leegstaand houten huisje met schuren op een groot terrein. Perfect voor ons! We gingen eerst naar de jachthaven, het seizoen is nog niet begonnen dus de 12 kamers met douches en toiletten staan nog leeg. Het is een lange gang met daarin de kamers. We gaan beginnen met 3 honden. Het is voor Cato haar eerst keer, hierdoor was ze super hyper. Niet onbelangrijk, wij gaan eerst het 'slachtoffer' verstoppen! Wat ging Cato professioneel aan het werk. Ik geef haar het commando "ZOEK MENS". Ze vliegt door de gang heen en de onderkant van de deuren werden afgesnuffeld. Niet te geloven hoe goed ze dat deed. Als ze geur had krapte ze aan de deur, zo kon je goed aan haar zien dat ze naar binnen wilde om het slachtoffer te vinden. Ze werkte de kamer grondig uit en hopla in een kast, onder een bed of op het toilet zat of lag een slachtoffer. Zo knap van haar, het lijkt allemaal heel makkelijk maar het vergt veel training. Cato moet ook altijd ontladen na de training, ze moet dan rennen en even helemaal gek doen (dat kan ze heel goed). Thuis gekomen is dan ook helemaal uitgeteld, haar koppie is dan heel moe. Ze moet ook verplicht slapen van mij.

Het oude leeg staande houten huisje is deze keer aan de beurt, super leuke locatie met veel mogelijkheden. Het was een gure dag, veel wind en motregen. We hebben er zin in! Een collega van mij wilde slachtoffer zijn, haar moeder woont op het terrein zodoende mochten wij hier trainen. Deze keer was er een nieuwe cursist bij om kennis te maken met het reddingswerk. Zij heeft 2 labradors, een 4 jarige en een pup van 16 weken. We gaan van start. De trainer zegt het is lastig voor de honden de wind draait alle kanten op hier. Cato is aan de beurt, ze gaat er als een wervelwind vandoor ze zoekt het terrein af. Op een gegeven moment krijgt Cato geur bij een schuurtje ze loopt erom heen, blijft bij de hoek van het schuurtje staan en ruikt eraan. Dan zie je hoe de wind zijn werk

doet, achter het schuurtje staat een schutting. Cato gaat tegen de schutting aan staan, de geur van het slachtoffer slaat tegen de schutting aan. Ze gaat van de schutting af en rent weer om het schuurtje heen. Ze snuffelt aan de onderkant van de deur, ik wacht tot Cato tegen de deur opstaat en blaft. Nu weet ik zeker dat er wat is, ze mag nu naar binnen gaan en naar het slachtoffer toe gaan. Zo mooi om te zien hoe ze dat aangeeft. We doen altijd 3 oefeningen per hond het lijkt weinig, maar het is meer dan genoeg. Het kost heel veel energie en de koppies van de honden maken overuren. We blijven ook het vlakke terrein trainen. We hopen dat het weer beter gaat worden, de zon moet gaan schijnen en een paar graden warmer worden. Dan kunnen we ook weer het waterwerk gaan trainen, daar gaat iets heel leuks gebeuren. Maar daarover de volgende keer meer!

Groetjes Anneke en Cato.